

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 02. října 2014 v Mostě v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Petry Staré a přísedících Ing. Ferdinanda Vondráčka a Salvátora Spatoly, **t a k t o :**

Obžalovaný

████████████████████

nar. ██████████ v Mostě, předseda představenstva společnosti ██████████
bytem ██████████

j e v i n e n , ž e

jako předseda představenstva společnosti ██████████ a.s. se sídlem v ██████████
██████████ na pobočce této společnosti v ██████████ jako
zprostředkovatel převodu vlastnictví bytových jednotek

1) na základě smlouvy o složení rezervačního poplatku ze dne 7.8.2008 a smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky, uzavřené dne 30.9.2008 měl zprostředkovat převod vlastnictví bytové jednotky č. ██████████ v ██████████ mezi prodávající ██████████ a kupující ██████████ nar. ██████████ která v souladu s uzavřenými smlouvami zaplatila na sjednanou kupní cenu společnosti ██████████ v hotovosti dne 7.8.2008 částku 10.000,- Kč jako rezervační poplatek, dne 30.9.2008 částku 60.000,- Kč, a dne 6.10.2008 byla na účet této společnosti připsána částka 550.000,- Kč z titulu hypotečního úvěru, který byl ██████████ poskytnut ██████████ za účelem koupě označené bytové jednotky, při čemž obv. ██████████ v rozporu se smluvními podmínkami nezajistil vklad vlastnictví bytové jednotky pro ██████████ do katastru nemovitostí, převzatou peněžní částku nepoužil k úhradě kupní ceny a nevrátil ji ani poté, kdy podáním ze dne 15.1.2009 ██████████ pro nesplnění smluvních podmínek od smlouvy odstoupila a vrácení peněz požadovala, a způsobil jí tak škodu ve výši 620.000,- Kč, když

tuto částku použil k jiným účelům a vrátil ji až v průběhu trestního řízení platbami ve výši 70.000,- Kč dne 28.7.2011 a ve výši 550.000,- Kč dne 27.10.2011

2) na základě smlouvy o složení rezervačního poplatku ze dne 3.9.2008 a smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky, uzavřené dne 13.10.2008 jako zmocněný zástupce prodávajícího měl zprostředkovat převod vlastnictví bytové jednotky v [REDAKCE] mezi prodávajícím [REDAKCE] a kupujícím [REDAKCE], nar. [REDAKCE] která v souladu s uzavřenými smlouvami zaplatila společnosti [REDAKCE] dne 3.9.2008 v hotovosti částku 20.000,- Kč jako rezervační poplatek a dne 20.10.2008 na účet této společnosti poukázala částku 829.000,- Kč na kupní cenu, při čemž obv. [REDAKCE] v rozporu se smluvními podmínkami z převzaté kupní ceny neuhradil závazek prodávajícího [REDAKCE] vůči Hypoteční bance a.s. ve výši 790.066,86 Kč s příslušenstvím k 1.11.2008, a nezajistil tak výmaz zástavního práva této banky na převáděné nemovitosti, ačkoli v tomto směru disponoval plnou mocí od prodávajícího [REDAKCE] a tak způsobil škodu v této výši [REDAKCE] neboť [REDAKCE] nabyla vlastnictví bytové jednotky, zatížené tímto závazkem, převzatou peněžní částku v tomto rozsahu použil k jiným účelům a platbu Hypoteční bance a.s. provedl až v průběhu trestního řízení dne 29.2.2012. kdy došlo k zániku jejího zástavního práva,

t e d y ad 1, 2 [REDAKCE] přisvojil si cizí věc, která mu byla svěřena, a způsobil tímto činem na cizím majetku značnou škodu,

č í m ě s p á c h a l

ad 1, 2 [REDAKCE] trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona

a o d s u z u j e s e

podle § 248 odst. 3 tr. zákona č. 140/1961 Sb. k trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2) roků.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. se povoluje podmíněný odklad výkonu trestu a podle § 59 odst. 1 tr. zákona č. 140/1961 Sb. se stanoví zkušební doba v trvání **d v o u (2) roků.**

O d ů v o d n ě n í :

Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Mostě podal na [REDAKCE] obžalobu pro trestný čin zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku rozsudku.

V rámci dokazování před soudem byl zjištěn následující skutkový stav.

Obžalovaný [REDAKCE] se k hlavním líčením nedostavoval, žádal o jejich konání v jeho nepřítomnosti, využil tak svého práva a k věci nebyl soudem vyslechnut. Soud neměl k dispozici výpověď obžalovaného ani z přípravného řízení, neboť i v procesním postavení obviněného využil práva k věci nevypovídat.

Za základ skutkového děje pak tedy soud vzal tvrzení svědků, které v rámci dokazování v hlavních líčeních vyslechl a zejména pak listinné důkazy, které byly ve věci opatřeny již v přípravném řízení a jejichž vypovídací hodnota je nezpochybnitelná.

Skutek ad1)

Z výpovědi svědkyně [REDAKCE] vyplynulo, že jednala o koupi bytu s obžalovaným, na kupní cenu získala úvěr ve výši 550.000,- Kč od [REDAKCE]. Tuto částku zaslala na účet společnosti [REDAKCE] dne 6.10.2008. Dne 7.8.2008 uzavřela smlouvu, zaplatila rezervační poplatek 10.000,- Kč a při podpisu smlouvy o převodu bytové jednotky dne 30.9.2008 zaplatila částku 60.000,- Kč. Smlouva byla sepsána dne 26.8.2008, prodávající [REDAKCE] ji podepsala 27.8.2008. Všechny smlouvy uzavírala s obžalovaným, při předání peněz dostala potvrzení, že zaplatila, peníze, které šly z banky, byly posílány na účet společnosti. Bytová jednotka jí nebyla předána, jako důvod obžalovaný uváděl pozdní úhrady kupní ceny, když byt byl rezervován do 30.9.2008. V lednu 2009 od smlouvy odstoupila a požadovala vrácení kupní ceny, podala civilní žalobu, pak v roce 2011 trestní oznámení a teprve poté jí ve dvou platbách byla vrácena zaplacená kupní cena. Dne 12.4.2012 s obžalovaným uzavřela dohodu o mimosoudním narovnání, v níž se obžalovaný zavázal ve splátkách uhradit i náklady, které jí vznikly. Paní [REDAKCE] nedostala peníze na účet, takže nechtěla uvolnit byt.

Svědék [REDAKCE] k této věci uvedl, že měl dispoziční právo k prostředkům spol. [REDAKCE]. Částku od paní [REDAKCE] která byla připsána na účet společnosti ve dvou částkách, vybral následující den. Tuto částku buď vložil na jiný účet společnosti, nebo předal panu [REDAKCE] sám s těmito částkami nedisponoval. K penězům, které předával panu [REDAKCE] neexistoval žádný doklad.

Soud provedl listinné důkazy, které jsou ve spise založeny a které se vztahují k tomuto skutku. Z nich pak vyplynuly další skutečnosti, které skutkový stav bezpečně doplňují.

Smlouvu o složení rezervačního poplatku uzavřela společnost [REDAKCE] zastoupená obžalovaným jako zprostředkovatelem a [REDAKCE] jako složitel dne 7.8.2008. Z obsahu smlouvy vyplývá, že [REDAKCE] má zájem o koupi bytové jednotky v [REDAKCE] zprostředkování uzavření kupní smlouvy s třetí osobou do 30.9.2008 za kupní cenu 620.000,- Kč. Převzetí částky 10.000,- Kč bylo potvrzeno.

Ze smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky ze dne 26.8.2008 mezi prodávající [REDAKCE] kupující [REDAKCE] a zprostředkovatelem společností [REDAKCE] bylo zjištěno, že byla podepsána prodávající dne 27.8.2008, kupující a zprostředkovatel podepsali smlouvu dne 30.9.2008. Ze smlouvy rovněž vyplývá, že byla uhrazena částka 70.000,- Kč s tím, že zbývající část kupní ceny ve výši 550.000,- Kč bude zaslána na bankovní účet společnosti [REDAKCE] do 60 dnů ode dne podpisu této smlouvy, do dvou pracovních dnů po zaplacení doplatku bude proveden vklad vlastnictví do katastru, byt měl být předán do 30.9.2008.

Písemnosti [REDAKCE] potvrzují, že dne 17.9.2008 byla uzavřena smlouva o hypotečním úvěru mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] úvěr byl čerpán ve výši 550.000,- Kč, tato částka byla připsána na účet společnosti [REDAKCE] dne 6.10.2008, k bytové

jednotce, na jejíž koupi byl úvěr účelově poskytnut, bylo sjednáno zástavního právo. Z písemnosti k předčasnému splacení úvěru je patrné, že banka vyslovila souhlas k předčasnému splacení úvěru opakovaně, a to ke dni 21.2.2009 a 21.8.2011. Ke splacení došlo až 27.10.2011, kdy bylo vymazáno i zástavní právo k předmětnému bytu.

Z korespondence [redacted] s obžalovaným a souvisejících písemností vyplynulo, že 15.1.2008 jmenovaná odstoupila od smlouvy a požadovala vrácení peněz. Obžalovaný jí sdělil, že peníze nelze vrátit, neboť jsou banky, [redacted] podala civilní žalobu a trestní oznámení. Následně byla kontaktována obžalovaným s tím, že složená peněžní částka je stále deponována na účtu společnosti. Dle pokladních dokladů společnost [redacted] vyplatila [redacted] dne 28.7.2011 částku 70.000,-Kč, dne 30.8.2011 byl dán příkaz k převodu částky 589.139,-Kč z účtu č. [redacted] na účet č. [redacted]. Příkaz nebyl realizován. Dne 30.8.2011 byla na účtu společnosti pouze částka 100.513,- Kč. Vklad částky 550.000,-Kč byl proveden na úvěrový účet [redacted] dne 27.10.2011. Z uvedených dokladů vyplývá, že tyto transakce zajišťoval za společnost [redacted]

Ze zprávy [redacted] a.s. a z výpisu z účtu č. [redacted] vedený pro společnost [redacted] bylo zjištěno, že dispoziční právo k účtu měl obžalovaný a [redacted]. Kupní cena ve výši 550.000,- Kč byla na tento účet připsána dne 6.10.2008. Částka byla téhož dne vybrána v hotovosti ve dvou výběrech ve výši 300.000,- Kč a 270.000,- Kč.

Součástí spisového materiálu je dále exekuční příkaz ze dne 27.2.2009, vydaný ve věci povinné [redacted] prodejem předmětné bytové jednotky k úhradě částky 26.746,- Kč s příslušenstvím, výpis z katastru nemovitostí k bytové jednotce, kde je stále zapsáno vlastnictví [redacted] včetně exekuce a zástavního práva [redacted] a záznam k informaci matriky, že [redacted] dne 29.6.2009 zemřela.

Skutek ad 2)

Svědkyň [redacted] uvedla, že na podzim roku 2008 měla zájem o koupi bytu, kontaktovala realitní kancelář, byla podepsána smlouva, na základě které zaplatila rezervační poplatek, následně doplatila celou částku. Po drobných komplikacích byt převzala. O pár měsíců později byla kontaktována pracovníkem [redacted]. Zjistila, že nebylo vymazáno zástavní právo banky k bytu, obžalovaný bance tvrdil, že ještě neuhradila kupní cenu. Následně bance dokládala výpisy z účtu, ze kterých bylo zřejmé, že peníze uhradila tak, jak bylo ve smlouvě stanoveno. Věc nebyla vyřešena po dobu dvou roků, nakonec podala trestní oznámení na pana [redacted] a žalobu na realitní společnost. Komunikovala převážně s panem [redacted] protože obžalovaný byl nekontaktní. Pan [redacted] ji několikrát kontaktoval, stěžoval si, že mu realitní kancelář nezaplatila.

Svěděk [redacted] uvedl, že inzeroval prodej bytové jednotky, neměl zájem o zprostředkování prodeje přes realitní kancelář, ale kontaktoval ho pan [redacted] s tím, že má pro něj kupující. Podepsal příslušné smlouvy včetně generální plné moci pro společnost [redacted] k prodeji, vyřízení úvěru a výmaz zástavního práva. Původně sjednaná kupní cena byla 860.000,-Kč, v kupní smlouvě však bylo uvedeno 760.000,- Kč. Záležitost měla být ukončena do konce roku 2008, z kupní ceny dostal 45.000,- Kč. Na bytě vázlo zástavní právo z důvodu hypotečního úvěru, banka prodej odsouhlasila s tím, že peníze budou zaslány na hypoteční úvěr a banka vyplatí rozdíl. Po uzavření smlouvy po uplynutí nějaké doby kontaktoval pana [redacted] i obžalovaného, kteří mu řekli, že paní [redacted] stále nezaplatila. V listopadu nebo

prosinci zjistil, že bytová jednotka je převedená, kupní cena zaplacená, hypoteční úvěr nebyl vyplacen.

Svěděk [redacted] manažer rizikových skupin [redacted] k věci uvedl, že pan [redacted] se dostal do obtížné finanční situace, jako řešení zvolil prodej bytové jednotky a následně úhradu svého hypotečního úvěru. Uzavřel smlouvu s [redacted] dne 11.05.2008, realitní kancelář se měla o vše postarat včetně splácení úvěru do doby, než se byt převede. Posléze jednal s paní [redacted] ta upřesnila skutečnosti převodu, poslala mu doklad o úhradě kupní ceny. K sejmutí zástavního práva došlo až poté, co došlo ke kompletní úhradě požadované částky. Konečná částka byla kolem 800.000,-Kč, ale tím, jak tam probíhaly různé platby a proběhl tam čas, tak ta částka se měnila. S obžalovaným v této věci nikdy nejednal osobně, veškerou komunikaci vedl s panem [redacted] ze které nabyt dojmu, že se neustále snaží svalit vinu na pana [redacted]. Následně začal jednat s právním zástupcem realitní kanceláře. V lednu 2009 a v srpnu 2009 poslala realitní kancelář celkem částku 422.828,62 Kč, první platba byla v lednu 180.000,- Kč, zbytek částky v srpnu 2009. Dne 09.02.2012 byla provedena mimořádná splátka zbytku úvěru. Výši dlužné částky pro účely mimořádné splátky vyčíslovala administrátorka, vyčíslení bylo minimálně dvakrát vystaveno. Případ se táhl 4 roky.

Svěděk [redacted] k této věci uvedl, že kolega prodával nemovitost, kde prodávající byl pan [redacted] kupující paní [redacted] k bytu existovalo zástavní právo od banky a nešlo vymazat, protože nemohli zastupovat pana [redacted] neměli podepsanou plnou moc. Poté se obrátili na banku, získali vyúčtování, proběhly úhrady, došlo k výmazu a věc byla vyřešena. Po předstředění předmětné smlouvy a generální plné moci svědek uvedl, že neumí vysvětlit, že ve smlouvě z 13.10.2008 je uvedena plná moc z 03.09.2008, ani závazek, že podle této smlouvy je realitní kancelář povinna provést úhradu úvěru. Uvedl, že nevěděl, že existuje plná generální moc od pana [redacted], měl ji s ním uzavřít na pokyn pana [redacted]

Rovněž k tomuto skutku soud provedl jako související listinné důkazy. Ze smlouvy o složení rezervačního poplatku ze dne 3.9.2008, generální plné moci z téhož dne a smlouvy o převodu vlastnictví bytové jednotky ze dne 13.10.2008 vyplývá, že [redacted] složila na účet společnosti [redacted] rezervační poplatek 20.000,-Kč a tato společnost se zavázala zprostředkovat uzavření smlouvy ohledně bytu v Ústí nad Labem, [redacted]. Smlouva o převodu vlastnictví této bytové jednotky byla uzavřena mezi prodávajícím [redacted] zastoupeným na základě generální plné moci společností [redacted] a kupující [redacted] Realitní společnost zastupoval obžalovaný. Kupní cena byla stanovena na částku 849.000,- Kč. Ve smlouvě se společnost [redacted] zavázala z kupní ceny provést úhradu závazku prodávajícího vůči Hypoteční bance ve výši 790.066,86 Kč a nejpozději do 60 dnů po vkladu vlastnictví kupující do katastru zajistit výmaz zástavního práva Hypoteční banky. Generální plnou mocí prodávající [redacted] zmocnil společnost [redacted] zastoupenou obžalovaným ke všem právním úkonům, týkajícím se převodu práva k nemovitosti, včetně zástavního práva a jeho výmazu.

Z výpisu z bankovního účtu vedeného u [redacted] pro [redacted] je patrné, že dne 20.10.2008 byl dán příkaz k převodu částky 829.000,- Kč na účet společnosti [redacted] [redacted] Podle výpisu z účtu společnosti [redacted] je patrné, že tato částka byla připsána na účet dne 21.10.200. Téhož dne [redacted] z tohoto účtu provedl dva hotovostní výběry, a to ve výši 580.000,- Kč a 499.000,- Kč. Hypoteční banka a.s. vyčíslila zůstatek hypotečního úvěru [redacted] pro účely převodu bytové jednotky na částku 790.066.86 Kč. Na úvěrový účet [redacted] byly provedeny úhrady z účtu společnosti [redacted] dne

12.8.2008 ve výši 15.895,50 Kč, dne 22.1.2009 ve výši 187.325,62 Kč a dne 12.8.2009 ve výši 200.000,- Kč. Zástavní právo zaniklo až 29.2.2012, žádost o předčasné splacení úvěru byla podána dne 7.2.2012, byla potvrzena provedená úhrada. Prohlášením o uznání dluhu ze dne 8.10.2010 obžalovaný deklaroval, že svěřená kupní cena nebyla použita k úhradě úvěru a zavázal se provést úhradu k 30.11.2010.

Pro dokreslení situace vyslechl soud jako svědka [REDAKCE] klienta jmenované realitní kanceláře, jeho výpověď sloužila soudu k posouzení obchodních praktik obžalovaného při realizaci obchodů s nemovitostmi, kde působil jako jejich zprostředkovatel. Tento svědek k věci uvedl, že s obžalovaným nikdy osobně nejednal, pouze jednou telefonicky, následně již jen s jeho podřízeným. Obžalovanému vystavil plnou moc, chtěl prodat byt, kde vážla exekuce. Obžalovaný chtěl byt odkoupit pro společnost s tím, že ho budou dále pronajímat. V bytě bydlela jeho známá, která mu sdělila, že tam jsou zájemci o koupi, ačkoli k prodeji neměl s obžalovaným uzavřenou smlouvu. Následně byla taková smlouva uzavřena, prodej proběhl. Asi půl roku čekal na doplatek peněz, obžalovaný se vymlouval, nezaplatil daň z převodu nemovitosti, svědkovi byla exekučně strhávána.

Výpisem z obchodního rejstříku je doložen předmět podnikání společnosti [REDAKCE] a postavení obžalovaného v této společnosti jako představitele jejího statutárního orgánu-předsedy představenstva.

Na základě provedeného dokazování pak soud uzavřel, že obžalovaný [REDAKCE] v postavení předsedy představenstva společnosti [REDAKCE] v rámci realitní činnosti byl minimálně srozuměn s tím, že finanční prostředky, svěřené této společnosti z titulu zprostředkování převodu nemovitostí a vypořádání kupní ceny, nejsou použity ke sjednanému účelu. Bylo prokázáno, že předmětné smlouvy podepsal, k vyrovnání závazků ze smluv vyplývajících byl stranami dlouhodobě vyzván. K vypořádání závazků došlo až v souvislosti s podanými trestními oznámeními. S finančními prostředky, které kupující zaplatili na úhradu kupní ceny, neoprávněně disponoval, a to po dobu nejméně 3 let. Byla tak naplněna subjektivní stránka uvedeného trestného činu. Obžalovaný získal do svého držení finanční prostředky a trvale s nimi disponoval, nevrátil je původnímu majiteli, či nepředal jiné osobě, v tomto případě bankovní instituci, ačkoli se k tomu zavázal. Naopak peníze byly v hotovosti vybrány, použity neznámým způsobem zcela v rozporu, k němuž mu byly dány do opatrování a tak zmařil základní účel jejich svěřením. Je rovněž nepochybné, že takovým jednáním sám sobě opatřil trvalý prospěch. K odstranění důsledků takového jednání došlo až pod hrozbou následků trestního řízení. Dodatečné splnění smluvních závazků společnosti [REDAKCE] ke kterým se obžalovaný zavázal, není polehčující okolností, lze připustit, že došlo k určité nápravě i jednáním obžalovaného vyvolaného stavu. Obhajoba obžalovaného, že okolnosti, které nebyly na straně realitní kanceláře, nýbrž na straně jejích klientů, zavinily skutečnost, že s poskytnutými finančními prostředky nebylo naloženo v souladu s uzavřenými smlouvami, je účelová a nevěrohodná. Taková obhajoba byla nepochybně vyvrácena nejen výpověďmi svědkyně [REDAKCE] a svědka [REDAKCE], ale i výpověďmi zaměstnance realitní kanceláře [REDAKCE] který u hlavního líčení uvedl, že peníze připsané na účet společnosti coby kupní ceny, následující den v hotovosti vybral a předal obžalovanému. Je tedy nepochybné, že bezprostředně po připsání finančních prostředků na účet realitní kanceláře s nimi bylo nakládáno jiným, než určeným způsobem. Listinné důkazy tuto skutečnost nezpochybnitelně prokazují. Dlouhé časové období, v podstatě 2-3 roky, kdy tyto kupní ceny nebyly realizovány smluveným způsobem, pak vylučuje, že by se jednalo o obchodní činnost, přípustné použití disponibilních prostředků na účtu, k řádné obchodní, podnikatelské činnosti. Jednalo se o peněžní prostředky, které mu byly pouze svěřeny za konkrétně vymezeným

účelem, volně použit by je mohl po smluvně stanovenou dobu (60 dnů), přičemž si je neoprávněně ponechal k dispozici po dobu výrazně dlouhou. Výše takto neoprávněně přisvojených si peněžních prostředků pak dosáhla značného rozsahu. Toto jednání tedy naplnilo zákonné znaky trestného činu zpronevěry. Soud proto uznal obžalovaného vinným pokračujícím trestným činem zpronevěry podle § 248 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákona č. 140/1961 Sb., neboť obžalovaný svým jednáním naplnil všechny znaky uvedené skutkové podstaty. Právní úprava trestní odpovědnosti za předmětné jednání zavedená s účinností od 1.1.2010 zák. č. 40/2009 Sb. trestním zákoníkem není pro obžalovaného příznivější.

Při úvaze o trestu a o jeho výši vycházel soud z celkového stupně společenské škodlivosti jednání obžalovaného, z jeho osobních poměrů a z možnosti nápravy. Bylo přihlédnuto ke všem okolnostem případu. K osobním poměrům obviněného bylo zjištěno, že dosud nebyl soudně trestán ani postižen v místě bydliště pro přestupky.

Po zvážení všech zákonných hledisek byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby a to jako trest podmíněně odložený. Soud dospěl k závěru, že na obžalovaného lze ještě působit pouze pohrůzkou trestu. Za výraznou polehčující okolnost považoval soud skutečnost, že v rámci trestního řízení byl závadový stav odstraněn, všechny škody uhrazeny. S ohledem na tuto skutečnost, pak soud uložený trest považuje za dostatečný, další zákonem předpokládané tresty soud neukládal, byť by s přihlédnutím ke způsobu podnikání přicházelo do úvahy i uložení zákazu činnosti.

O nárocích [redacted] a [redacted] nebylo v tomto řízení rozhodováno. [redacted] se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody řádně a včas nepřipojil. Svědkyně [redacted] se k trestnímu řízení rovněž nepřipojila a před soudem prohlásila, že vůči společnosti [redacted] nemá žádné pohledávky, svědkyně [redacted] vede civilní spor, ze kterého jí případně mohou vzniknout určité nároky, před soudem však uvedla, že jí žádná škoda nevznikla, neboť byt do vlastnictví získala a užívá jej, jednání obžalovaného popsané pod bodem 2) výroku rozsudku bylo způsobilé vyvolat škodu na straně [redacted]

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku. Odvolání se podává prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Odvolání má odkladný účinek.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. (§ 246 odst. 1 tr. řádu)

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že je výrok nesprávný nebo že chybí. (§ 246 odst. 2 tr. řádu)

Odvolání musí být ve stanovené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. Stupně, podle § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo neprospěch obviněného. (249 odst. 2 tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek odvoláním napadnout jen státní zástupce, toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného.

Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo jeho způsobilost je omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

V Mostě dne 02. října 2014

Mgr. Petra Stará, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Lusková